

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΦΩΝΑΖΕΙ Ο ΚΛΕΦΤΗΣ

«Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης» λέει μία ελληνική παροιμία. Ταιριάζει σαν γάντι στην περίπτωση της Ουκρανίας και της Ρωσίας. Μόνο που ο «κλέφτης» είναι το NATO και ο «νοικοκύρης» είναι η Ρωσία. Δυστυχώς, ο «ψυχρός πόλεμος», δεν τελείωσε με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης ούτε με την διάλυση της στρατιωτικής συμμαχίας των χωρών που υπέγραψαν το Σύμφωνο της Βαρσοβίας. Το αντίστοιχο αντίπαλο δέος, η στρατιωτική συμμαχία του NATO, όχι μόνο δεν διαλύθηκε, αλλά συνέχισε να επεκτείνει τον κατάλογο των χωρών μελών του. Το NATO, δημιουργήθηκε το 1949, με 12 χώρες μέλη. Οι χώρες που ήταν ιδρυτικά μέλη, ήταν η Αμερική, Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Βέλγιο, Ιταλία, Καναδάς, Νορβηγία, Δανία, Ολλανδία, Πορτογαλία, Λουξεμβούργο και Ισλανδία. Ακολούθησαν η Ελλάδα το 1952, η Δυτική Γερμανία το 1955 και η Τουρκία το 1952. Όμως το NATO δεν σταμάτησε την επέκτασή του εκεί. Μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, όταν σταθεροποιήθηκε κάπως το πολιτικό κλίμα στις πρώην χώρες μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας, το NATO άρχισε να κάνει μέλη πολλές από αυτές, όπως και χώρες της Βαλτικής. Έτσι μετά το 1997, έγιναν μέλη η Πολωνία, Ουγγαρία, Τσεχία, Εσθονία, Λετονία, Βουλγαρία, Λιθουανία, Ρουμανία, Αλβανία, Κροατία Σλοβακία και Σλοβενία. Ακολούθησαν το Μαυροβούνιο το 2017 και η Βόρεια Μακεδονία το 2020. Υπάρχουν ακόμη 3 χώρες που θέλουν να γίνουν μέλη, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη, η Γεωργία και η Ουκρανία. Ένα ερώτημα που πλανιέται επί 3 δεκαετίες είναι, ποιος είναι πλέον ο λόγος ύπαρξης της Βορειο-Ατλαντικής συμμαχίας του NATO και εναντίον ποιού στρέφεται; Εκτός από το να απορροφά ένα μέρος του προϋπολογισμού της κάθε χώρας για τα έξοδα λειτουργίας του και την υποχρέωσή τους να αγοράζουν οπλικά συστήματα κυρίως από την Αμερική, δεν φαινόταν κάποιος συγκεκριμένος λόγος. Γι αυτό πολλές χώρες δεν ξόδευαν το ποσοστό που τους αναλογούσε (η Ελλάδα πάντα ήταν υπάκουη), επειδή δεν πίστευαν πως υπάρχει απειλή. Όταν όμως το NATO επεκτάθηκε στις χώρες που πριν ήταν μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας, η Ρωσία άρχισε να ανησυχεί. Έβλεπε πως τελικά θα γινόταν η ίδια ο στόχος του NATO και την έζωναν τα φίδια όταν πύραυλοι που μπορεί να χτυπήσουν τη Ρωσία με πτήση 7 λεπτών αναπτύχθηκαν στη Ρουμανία και δημιουργήθηκαν παρόμοιες εγκαταστάσεις στην Πολωνία.

Ο πρόεδρος Πούτιν, βλέπει με πραγματική ανησυχία την προσπάθεια επέκτασης του NATO στην Ουκρανία και αισθάνεται πως απειλείται η ασφάλεια της χώρας

του. Γέννημα-θρέμμα της κραταιάς Σοβιετικής Ένωσης, δεν θέλει να φύγει από τη προεδρία, έχοντας αφήσει τη χώρα του αθωράκιστη απέναντι σε εξωτερικές απειλές. Οι αναφορές του στην ιστορία της Ουκρανίας, που κατοικούνταν από τους προγόνους των Ρώσων και στους Ρωσόφωνους που κατοικούν στην Ανατολική Ουκρανία, δείχνουν πως δεν θα εγκαταλείψει εύκολα την περιοχή. Από τη μία την θεωρεί σαν ανάχωμα στις επιθετικές διαθέσεις οποιουδήποτε εχθρού και από την άλλη, η γεωπολιτική και στρατηγική σημασία της χερσονήσου της Κριμαίας την οποία κατέλαβε χωρίς μεγάλη αντίδραση το 2014, δεν του επιτρέπουν να οπισθοχωρήσει. Αν χάσει την Κριμαία, χάνει την πρόσβαση στη Μαύρη Θάλασσα και στα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου που βρίσκονται εκεί αλλά και την έξοδο προς τη Μεσόγειο μέσω των Δαρδανελίων. Αυτός είναι ο λόγος, που ζητάει επιτακτικά από το NATO να σταματήσει να αναπτύσσει πυραύλους με στόχο τη Ρωσία στις χώρες του πρώην Συμφώνου της Βαρσοβίας και στην Κεντρική Ασία και να μην δεχθεί την Ουκρανία στο NATO. Ζητάει μία συμφωνία που θα υπογραφεί από τους αρχηγούς των αναμειγνυμένων κρατών, διότι όπως υποστηρίζει, οι προφορικές διαβεβαιώσεις προς τον Γκορμπατσώφ και τον Γιέλτσιν πως δεν θα πειραχτεί η Ρωσία, δεν έχουν τηρηθεί.

Το NATO, με πρώτη την Αγγλία, δηλώνει σε όλους τους τόνους, πως η Ρωσία θα εισβάλει στην Ουκρανία, πράγμα που ο κ. Πούτιν το διαψεύδει. Ακόμη και ο πρόεδρος της Ουκρανίας, προειδοποιεί το NATO να μην κάνει τέτοιες δηλώσεις και πως η Ρωσία δεν θέλει να εισβάλει στην Ουκρανία. Βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά που ηγέτες άλλα πιστεύουν και άλλα λένε δημόσια, αλλά το πιθανότερο είναι, πως ο κ. Πούτιν δεν θέλει να εισβάλει στην Ουκρανία αλλά μόνο να πετύχει να μην μπει η Ουκρανία στο NATO και να μην αναπτυχθούν άλλοι πύραυλοι γύρω από τη Ρωσία. Η Αμερική επιθυμεί ακριβώς το αντίθετο, αλλά είναι η Αγγλία αυτή που επιθυμεί επιδείνωση των σχέσεων με τη Ρωσία, ίσως έχοντας κατά νου, να αναβιώσει τη Βρετανική Αυτοκρατορία στην Ευρώπη και όπου αλλού μπορεί. Η έξοδος της από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δείχνει πως θέλει να έχει δική της εξωτερική πολιτική και δικό της νόμισμα. Η αποχώρηση της Αμερικής από την Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή, αφήνει το πεδίο ανοιχτό για άλλες δυνάμεις, όπως η Αγγλία και η Γαλλία και ο ανταγωνισμός φαίνεται ήδη.

Η Γερμανία η οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το φυσικό αέριο που αγοράζει από τη Ρωσία για να κινήσει τη βιομηχανία της και να θερμάνει τις πόλεις της το

Η Γερμανία η οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το φυσικό αέριο που αγοράζει από τη Ρωσία για να κινήσει τη βιομηχανία της και να θερμάνει τις πόλεις της το χειμώνα, δεν θέλει με κανένα τρόπο να σταματήσει η ροή του αερίου από τη Ρωσία.

χειμώνα, δεν θέλει με κανένα τρόπο να σταματήσει η ροή του αερίου από τη Ρωσία. Η Γαλλία για τους δικούς της λόγους, επίσης δεν επιθυμεί σύγκρουση με τη Μόσχα, όπως έδειξε και η επίσκεψη του προέδρου Μακρόν στον κ. Πούτιν και οι διαβεβαιώσεις του πως η Ρωσία δεν θέλει να εισβάλει στην Ουκρανία. Όπως δείχνουν όμως τα πράγματα μετά την ακύρωση της συμφωνίας αγοράς Γαλλικών υποβρυχίων από την Αυστραλία, η νέα συμμαχία AUKUS, μεταξύ χωρών με Αγγλοσαξονική κληρονομιά, έχει στόχο το μοίρασμα ζωνών επιρροής ανά την υφήλιο.

Η Αγγλία μάλλον θα επωμισθεί το ρόλο του χωροφύλακα στην Ευρώπη, πράγμα που μπορεί να τη φέρει σε σύγκρουση με τη Γαλλία και τη Γερμανία και πιθανόν και άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκτός και αν από ατύχημα ή προβοκατόρικη ενέργεια, η Ρωσία εμπλακεί σε μεγάλης έκτασης συγκρούσεις με δυνάμεις του NATO που συρρέουν στην περιοχή. Σε μια τέτοια περίπτωση, οι υπόλοιπες χώρες του NATO, θα πρέπει να συνδράμουν τις δυνάμεις του NATO. Διαφορετικά η συμμαχία κινδυνεύει με διάλυση και γενικότερη αναστάτωση στην Ευρώπη. Οι καλές σχέσεις Ρωσία και Κίνας, και υπογραφή άλλης μίας συμφωνίας για πώληση φυσικού αερίου από τη Ρωσία στην Κίνα, δυσκολεύουν την επίδειξη δύναμης από το NATO προς τη Ρωσία, ιδιαίτερα σε μια εποχή που η Κίνα δείχνει μεγάλη κινητικότητα στο θέμα της Ταϊβάν. Έτσι η Αμερική διατηρεί μεγάλο μέρος του Πολεμικού Ναυτικού της και της Πολεμικής Αεροπορίας της στην θαλάσσια περιοχή της Νότιας Κίνας και σε βάσεις στον Ειρηνικό Ωκεανό. Γι αυτό το βάρος πέφτει στην Αγγλία, η οποία όμως έχει μεγάλη εμπειρία από μυστική διπλωματία και θα παρασύρει και άλλες χώρες σε περιπέτειες αν ανάψει το φωτίλι στην Ουκρανία. Το χειρότερο είναι πως ορισμένες από τις εμπλεκόμενες χώρες, διαθέτουν πυρηνικά όπλα, χωρίς να υπάρχει καμία εγγύηση πως δεν θα μπου στον πειρασμό να τα χρησιμοποιήσουν.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Αλέξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

Email: chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981